

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦਿਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਐਂਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਬੱਤੀ

Jeff Pippenger

2026-01-20

ਨੰਬਰ ਬੱਤੀ

ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਇੱਕ ਧੀਮੀ ਗਤੀ ਵਾਲੀ ਯਾਤਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਸਾਡਾ ਗਵਾਹ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਚਨ ਅੰਦਰ ਪਤਰਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਸਭ ਹੀ ਅਜੇਹੇ ਨਹੀਂ? ਪਤਰਸ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਪਹਰ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਨੌਵੇਂ ਪਹਰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਤੀਜੇ ਪਹਰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਪਹਰ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਨੌਵੇਂ ਪਹਰ ਕੈਸਰਿਆ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਰਨੋਲਿਯੂਸ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਕੈਸਰਿਆ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਰਮੇਨ ਪਹਾੜ ਦੀ ਤਲਹੱਟੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਸਮੁੰਦਰ-ਕੰਢੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੈਸਰਿਆ ਮਰੀਤੀਮਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਕੈਸਰੀਆ ਮਾਰਿਤੀਮਾ ਭੂ-ਮੱਧ ਸਾਗਰ ਦੇ ਤੱਟ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਤੇਲ ਅਵੀਵ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 30–35 ਮੀਲ ਉੱਤਰ ਵੱਲ ਹੈ (ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਰੋਦੇਸ ਮਹਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੋਮੀ ਬੰਦਰਗਾਹ-ਨਗਰੀ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ)। ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (15 ਵਾਰ ਉਲੇਖਿਤ), ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ “ਕੈਸਰੀਆ” ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਓਹੀ ਹੈ। ਸੁਸਮਾਚਾਰ-ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਫ਼ਿਲਿੱਪੁਸ ਆਪਣੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰ ਧੀਆਂ ਸਮੇਤ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ (Acts 8:40; 21:8)। ਪੌਲੁਸ ਉੱਥੇ ਦੋ ਸਾਲ ਲਈ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਹਾਕਮ ਫੇਲਿਕਸ ਅਤੇ ਫੇਸਤੁਸ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਅਗਿੱਪਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (Acts 23–26)। ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇੱਥੇ ਰੋਮੀ ਸੈਂਚੂਰੀਅਨ ਕਰਨੋਲਿਯੂਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ—ਇਹ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਸੀ (Acts 10), ਸੰਨ 34 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰੇਗਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਪੂਰਣਤਾ ਤੱਕ; ਅਤੇ ਜੇ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਜਾੜੇ ਉੱਤੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 9:27.

ਕੈਸਰੀਆ ਮਰੀਤੀਮਾ ਯਹੂਦੀਆ ਦੀ ਰੋਮੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੇਂਦਰ ਸੀ। ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਇਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਉੱਤਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹਰਮੇਨ ਪਰਬਤ ਦੇ ਪਿੰਦੇ ਦੇ ਨੇੜੇ (ਗਲੀਲ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 25–30 ਮੀਲ ਉੱਤਰ ਵੱਲ), ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਗੋਲਾਨ ਹਾਈਟਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਨਿਆਸ)। ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੇਵਲ ਇੰਜੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 16:13 ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ 8:27), ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ “ਮਸੀਹਾ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ” ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, “ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਹੇਡਿਜ਼ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ” (ਮੱਤੀ 16:13–20)। ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੱਕਰੀ-ਦੇਵਤਾ ਪਾਨ ਦੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਨ ਦੀ ਗੁਫਾ ਨੂੰ “ਨਰਕ ਦੇ ਫਾਟਕ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਕਰਕੇ ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਸੀ।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਭੂਗੋਲਕ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ—ਇੱਕ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਚਲਹਲ-ਪਹਿਲ ਵਾਲਾ ਰੋਮੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੰਦਰਗਾਹ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਦੇ ਸਰੋਤ-ਖੇਤਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੇਲੋਨਿਸਟਿਕ/ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਸਥਾਨ। ਤੰਟੀ ਸ਼ਹਿਰ ਪ੍ਰੇਰਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਉੱਤਰੀ

ਸ਼ਹਿਰ ਸੁਸਮਾਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ। ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਕੈਸਰੀਆ ਰੋਮ ਦਾ—ਦਰਿੰਦੇ ਦਾ—ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕੈਸਰੀਆ ਅਜਗਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ, "ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦਾ ਮੌਸਮ," ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਲੀਬ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

"ਮੈਂ ਗੰਭੀਰ ਲਾਲਸਾ ਨਾਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਉਸ ਮੌਕੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮਰਥਾ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਯੂਹੰਨਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਵੱਡੀ ਸਮਰਥਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨ ਹੋ ਗਈ।' ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ।"

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਰ ਉਸ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਫੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਸ਼ਠਾਪੂਰਵਕ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਉੱਪਰੋਂ ਲਈ ਗਈ ਜਲਦੀ ਹੋਈ ਅੰਗਾਰ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ-ਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਕਪਟੂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੁਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀਆਂ ਅਦਭੁਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹਕਲਾਉਂਦੀ ਜੀਭ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਡਰਪੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਡਰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬਲਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਅਸੁੱਧਤਾ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਐਸੀ ਨੇੜਲੀ ਸੰਗਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਉਡੇਲੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੋ ਸਕਣ।" Review and Herald, July 20, 1886.

ਤਕਨੀਕੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਸਲੀਬ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਜੀ ਉੱਠੇ ਉੱਧਾਰਕ ਲਈ ਕੋਈ ਲਹੂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੀ ਉੱਠਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੋਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਅਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੁਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ੁਮ ਕਰਨਾ ਅਵਸ਼ਯਕ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜੋ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਆਇਆ, ਤਦ ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ "ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ," ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ, ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਦਿਨ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਦੀ ਕਟਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਵਜੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੀ ਰੁੱਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜੋ ਕਣਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ। ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੈਸਰੀਆ ਮਰੀਤੀਮਾ ਦੇ ਕਰਨੀਲਿਯੂਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ, ਜੋ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 34 ਵਿੱਚ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਬਣਿਆ।

ਉਹ ਹਫ਼ਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ 2,520 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ "ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ" ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ 1,260 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਰਨੇਲਿਯੂਸ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ 1,260 ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਹ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, (ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ), ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟਕ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਉੱਪਰਲੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਤਰਸ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਯੋਏਲ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟਾ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ।

ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਨੂੰ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀ ਵਜੋਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵੰਡ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਮੌਤ ਵੱਲ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਮੰਦਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਦਰ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਜੇ ਤੋਂ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਹੋਰ ਵੀ

ਸਮਾਂਤਰ ਮਿਲਾਪ ਹਨ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਰਸ, ਕਰਨੋਲਿਯੁਸ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ-ਕਿਨਾਰੇ ਸਥਿਤ ਕੈਸਰੀਆ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਕੋਰਨੋਲਿਯੁਸ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ ਸੀ।

ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਕਰਨੋਲਿਯੁਸ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਫੌਜੀ ਟੁੱਕੜੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਤਾਲਵੀ ਟੁੱਕੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਭਗਤ ਮਨੁੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ ਸਮੇਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਾਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦਿਨ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ, “ਕਰਨੋਲਿਯੁਸ।” ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਤੱਕਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?” ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਯਾਦਗਾਰ ਵਾਸਤੇ ਉੱਪਰ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਯੌਧਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜ ਅਤੇ ਸ਼ਿਮੂਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾ ਭੇਜ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਪਨਾਮ ਪਤਰਸ ਹੈ।” ਕਰਤੱਬ 10:1-5.

ਇੱਕ ਦੂਤ ਦਾ ਆਗਮਨ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ: “ਤੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਵਾਸਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹਨ।” ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਦਾ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਨੋਲੀਅਸ ਨੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਉਪਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ “ਯਾਦਗਾਰ” ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। “ਸੈਨਾਪਤੀ” ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਰਨੋਲੀਅਸ ਇੱਕ ਸੌ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ।

ਮੱਤੀ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘੜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਆਯਤਾਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਯਤਾਂ ਜੋ ਪੈਨਿਯਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਯੁੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪੈਨਿਯਮ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਆਯਤਾਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਪੈਨਿਯਮ ਹੈ।

ਇਹ ਪਛਾਣਨਾ ਕਿ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੰਦਰ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਯਤਾਂ ਅਤੇ ਪੈਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਯੁੱਧ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ “line upon line” ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਅਤੇ ਪੈਨੀਅਮ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਸੁਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਜੋ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ “ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਉਂਦੇ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਾਡੇ ਦਿਨ ਲਈ ਬੋਲਿਆ।” ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕੇਵਲ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕਮਤ ਵੀ ਹਨ।

ਇਸ ਕਾਰਣ, ਜੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਾਨਿਯੁਮ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਚਨ ਵਿੱਚ ਪਾਨਿਯੁਮ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰਕ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਵੱਖਰਾ, ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਅਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਮਾਰੀਤੀਮਾ ਹਨ। ਪਤਰਸ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਕੈਸਰੀਆ ਮਾਰੀਤੀਮਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਤਥਾਪਿ ਦੋਹਾਂ ਕੈਸਰੀਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਹੀ ਮੁੱਖ ਵਾਚਾਈ ਪਾਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਲੜੀ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਕੋਰਨੋਲੀਅਸ ਨੂੰ ਦੂਤ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਕੈਸਰੀਆ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਦੋਹਾਂ ਕੈਸਰੀਆਵਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰੇ

ਵਾਲਾ ਕੈਸਰੀਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰੀਆ। ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰੀਆ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਰਨੇਲੀਅਸ ਠੀਕ 34 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾਈ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾਲਾ ਕੈਸਰੀਆ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ, ਇਕਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੈਸਰਿਆ, ਅਰਥਾਤ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ, ਤੀਜਾ ਘੰਟਾ ਹੈ। ਚੁਣਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ, ਤੀਜਾ ਘੰਟਾ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੈਸਰਿਆ ਮਰੀਤੀਮਾ, ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ। ਫਿਲਿੱਪੀ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦਾ ਅਲਫਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰੀਤੀਮਾ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦਾ ਓਮੇਗਾ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਵੀ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਲਈ ਕਰਨੇਲਿਯੂਸ ਦਾ ਬੁਲਾਵਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਵੇਲੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਵੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਹੈ। ਕਰਨੇਲਿਯੂਸ, ਪਹਿਲੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ-ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਵਜੋਂ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਪਹਰ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਪਹਰ, ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ—ਅਤੇ ਕੇਵਲ—ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਸੀ, ਉਹ ਓਹੀ ਉੱਪਰਲਾ ਕੋਠਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਪੁਨਰੁਠਾਨ, ਆਰੋਹਣ ਅਤੇ ਅਵਤਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਤੀਜਾ ਘੰਟਾ ਹੈ ਜੋ ਸਲੀਬੀਕਰਨ ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਲੀਬੀਕਰਨ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲਾ ਕਮਰਾ ਏਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਾਨੀਅਮ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਣ ਲੱਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਸਦਾ ਲਈ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਲੀਬ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਸੀਹ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੌਂ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ?

ਅਤੇ ਸਿਮੋਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਮਸੀਹ ਹੈਂ, ਜੀਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ।

ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਹੇ ਸ਼ਿਮਓਨ ਬਰਯੋਨਾ, ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਮਾਸ ਅਤੇ ਲਹੂ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ, ਜੋ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਪਤਰਸ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਚਟਾਨ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਅਧੋਲੋਕ ਦੇ ਫਾਟਕ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਨਾ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੜੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਮਹਾਂਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਸਹੇ, ਅਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠੇ।

ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਝਿੜਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, “ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹੋ; ਇਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਜਾ, ਸ਼ੈਤਾਨ: ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਠੋਕਰ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੱਤੀ 16:15-23।

ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਸਲੀਬੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਲੀਸਿਆ ਮਿਲਿਟੈਂਟ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆ ਟ੍ਰਾਇਅੰਫੈਂਟ ਵੱਲ ਇਕਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਲੀਸਿਆ ਮਿਲਿਟੈਂਟ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੋਰੁ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੋਵੇਂ ਹਨ। ਕਲੀਸਿਆ ਟ੍ਰਾਇਅੰਫੈਂਟ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੇ ਗੋਰੁ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਅਤੇ ਗੋਰੁ ਪੱਕੇਪਣ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੂਤ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਵਰਖਾ ਹੈ ਜੋ 9/11 ਤੋਂ ਛਿੱਟੇ ਪਾਉਣ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਗੋਰੁ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਫਲਵੰਤਤਾ ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਸਾ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਵਿਜਯਪੂਰਣ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਦਾਉਦ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਸਮੇਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼। ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਬਲੀਦਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਦੁਪਹਿਰ 3 ਵਜੇ।

ਹੁਣ ਤੂੰ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਇਹ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰੀ: ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਦੋ ਮੋਡੇ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਦਾ ਲਈ। ਇੱਕ ਮੋਡੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸਵੇਰੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੋਡੇ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸੰਝ ਵੇਲੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਕਰੀ। ਕੁਚ 29:38, 39.

ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "even" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ "ਸ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਸ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ" ਤੀਜੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਦੇ ਛੇ-ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਵਾਚਾ-ਹਫ਼ਤਾ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਉਸ ਛੇ-ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਉੱਤੇ ਛੇ-ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਲਫਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਚਾ-ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਵਾਹ ਛੇ-ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਮੌਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸੇ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਕੈਸਰਿਯਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਉਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰਚਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਿੰਨ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਹਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਛੇ-ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਓਮੇਗਾ ਅੰਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਸੀ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਤੀਜਾ ਘੰਟਾ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਲਫਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਨੇਲਿਯੁਸ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਉੱਤੇ ਹੋਇਆ।

ਦੋ ਕੈਸਰੀਆ—ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਪਾਤਰ ਵਜੋਂ—ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਨੂੰ ਤੀਜਾ ਘੰਟਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਛੇ-ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਕੈਸਰੀਆ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਦੀ ਰੂਪਕ-ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਚਿੱਤਰਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫਸਹ ਦਾ ਮੇਮਣਾ ਸੰਝ ਵੇਲੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ ਹੈ—ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗੇ।

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਚੌਦਹਵੇਂ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ; ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਵੱਢੇਗੀ। ਕੁਚ 12:6.

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਵੇਲਾ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ ਵੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੰਧਿਆ ਦੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਧੁਪ ਵਾਂਗ ਅਰਪਿਤ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੰਧਿਆ ਦੀ ਬਲੀ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇ। ਭਜਨ ਸਹਿਤਾ 141:2.

ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਵੇਲੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜ਼ਰਾ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਰਨੇਲਿਯੁਸ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਸੰਝ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਾਰਪਣ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਿਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੋਗੇ ਨੂੰ ਫਾੜ ਕੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੁੱਟਣਿਆਂ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਫੈਲਾਏ। ਅਜ਼ਰਾ 9:5.

ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਜ਼ਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੌਬਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਉਹ ਅਨਜਨਾਤੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਅਜ਼ਰਾ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੋਂਦਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚੋਂ ਮਰਦਾਂ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸਭਾ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ; ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਲਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਯਹੀਏਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਕਨਯਾਹ, ਜੋ ਏਲਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਅਜ਼ਰਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਾਈਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਤਦ ਵੀ ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ ਬਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਆਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਆਓ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਬੰਧੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਜੰਮੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਕੰਬਦੇ ਹਨ, ਦੂਰ ਕਰ ਦੇਈਏ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉੱਠੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਸਪੁਰਦ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ; ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿਓ।

ਤਦ ਐਜ਼ਰਾ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਯਾਜਕਾਂ, ਲੇਵੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਹੁੰ ਚੁਕਵਾਈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕੀ। ਫਿਰ ਐਜ਼ਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਉੱਠ ਕੇ ਇਲਿਆਸ਼ੀਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯੋਹਾਨਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਨਾ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧਰਮੀਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਲਾਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾਕੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਬੰਦਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਆਵੇ, ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾਕੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਯਹੂਦਾਹ ਅਤੇ ਬਿਨਯਾਮੀਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਉਹ ਨੌਵਾਂ ਮਹੀਨਾ ਸੀ, ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਵੀਹਵਾਂ ਦਿਨ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰੀ ਮੀਂਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਐਜ਼ਰਾ 10:1-9।

ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਪੰਤੇਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਕੈਸਰਿਆ ਵਾਸਤੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਜ਼ਰਾ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਵੀ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇਹ ਸ਼ੁੱਧੀ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਤਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

“ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖਰੀਦਣ-ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਿਆਂ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ,—ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਕਾਮਨਾਵਾਂ, ਸਵਾਰਥੀ ਵਾਸਨਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਲਾਕੀ 3:1-3 ਉੱਧਰਿਤ।” *The Desire of Ages*, 161.

ਅਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, “ਉੱਠਣ” ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਨੂੰ ਵੀ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਰੇ ਬਾਰੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਦਸਗੁਣੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਦੋ ਸਾਲ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਬਾਰੀ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਠਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

“ਹੁਣ ਉੱਠੋ,” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਅਤੇ ਜ਼ੇਰੇਦ ਦੇ ਨਾਲ਼ੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੋ।” ਸੇ ਅਸੀਂ ਜ਼ੇਰੇਦ ਦੇ ਨਾਲ਼ੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਾਦੇਸ਼-ਬਰਨੇਆ ਤੋਂ ਚੱਲ ਕੇ ਜ਼ੇਰੇਦ ਦੇ ਨਾਲ਼ੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ, ਉਹ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਸੀ; ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਜੰਗੀ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਛਾਵਣੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਨਾਸ ਨਾ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ। ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 2:13, 14.

ਯੂਹੰਨਾ ਪੰਜ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਅਸਹਾਇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਉੱਠ।”

ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਸ ਹੌਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਕੋਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਰੋਗ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਠੱਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੁਬਲਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਕੀ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?”

ਉਸ ਲਾਚਾਰ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਪਾਣੀ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੌਂਦ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇ; ਪਰ ਜਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪ ਆ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਉੱਠ, ਆਪਣੀ ਖੱਟ ਚੁੱਕ ਅਤੇ ਤੁਰ। ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਖੱਟ ਚੁੱਕ ਕੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ ਸਭਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 5:4-9.

ਇਜ਼ਰਾ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਉਦਾਹਰਨ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ “ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਨਾ” ਸੀ। 1838 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਮਿਲਰਾਈਟ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਨੇ ਲਗਭਗ 1840 ਵਿੱਚ ਔਤੋਮਨ ਸਰਵੇਚਤਾ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਟੀਕ ਪੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸਮਰੱਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਚਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਜ਼ਰਾ ਵੱਲੋਂ ਪਰਾਈਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮਲਾਕੀ ਵੱਲੋਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ; ਅਤੇ ਹਰ ਰੇਖਾ ਕਣਕ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਤਦ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਮਸੀਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਪ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਨੌਵੀਂ ਘੜੀ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਨੌਵੀਂ ਘੜੀਆਂ, ਨਾਲ ਹੀ ਇਜ਼ਰਾ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹਨ, ਜਦ ਪਿਛਲਾ ਮੀਂਹ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਦੇ ਵਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਉੱਤਰ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਨੌਵੀਂ ਘੜੀ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਗਬਰਿਏਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਸੰਧਿਆ ਦੇ ਭੇਟ-ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਆ ਲੱਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 9:21.

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਨਆਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਕੰਢੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਰਸ਼ਨ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

“ਜੋਤਿ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਿਹੜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉਸ ਨੇ ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੱਡੇਕਲ—ਸ਼ਿਨਆਰ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਨਦੀਆਂ—ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੇਖੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੁਣ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਭ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ।”

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।” Testimonies to Ministers, 113.

ਹਿੰਦੇਕੇਲ ਅਤੇ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਜੋੜ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਛੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸੱਤਵੇਂ, ਅੱਠਵੇਂ ਅਤੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਬਾਰੇ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਹਿੰਦੇਕੇਲ ਦਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਹੈ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਸਵੇਂ, ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਤੇ ਬਾਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੀ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ—ਇਕ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਧਿਆਇਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਵਿੱਚ ਵੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਲਿਆ ਕੇ ਹੋਰ ਨਬੀ ਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਕੈਸਰਿਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਸਰਿਆ ਮਰੀਤੀਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਤਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਗਬਰੀਏਲ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬਾਈਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਲਾਈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੇਕੇਲ ਦਾ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਹੈ, ਬਾਈਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਅਣਮੋਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਦੇ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆਂ ਜਾਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਜੋ ਕੁਝ "ਆ ਪੈਂਦਾ" ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦੋਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਨਣ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾ ਭੇਜਣਗੇ, ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਲਾਗੂਅੰਦਾਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਉਸ ਹੈਕਲ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਛੱਡ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸੁੰਨੇ ਘਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਹਾਸਭਾ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਦਕਿ ਅਜ਼ਰਾ ਅਲੱਗ ਹੋਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਚਾਨਣ ਲਈ ਉਪਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦਾ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ, ਕਰਨੇਲੀਅਸ ਵੱਲੋਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵੇਲੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਬਲੀ—ਇਹ ਸਭ ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਇਲੀਆਹ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਛੇ-ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੰਡੇ ਲਾਅ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੱਕ ਐਸੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਸਵੇਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਛੇ-ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਤੋਂ ਸਮੁੰਦਰ-ਕੰਢੇ ਵਾਲੀ ਕੈਸਰੀਆ ਤੱਕ ਹੈ। ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਉੱਪਰਲੇ ਕੋਠੇ ਤੋਂ ਮੰਦਰ ਤੱਕ ਸੀ। ਉਹ ਅਵਧੀ, ਜੋ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਹ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਿਡਨਾਈਟ ਕਰਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਵਧੀ ਸੰਡੇ ਲਾਅ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਸ਼ਾਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਛੇ ਘੰਟੇ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਵਿਜੈਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ 12 ਤੋਂ 17 ਅਗਸਤ, 1844 ਤੱਕ ਹੋਈ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਾਪਤੀ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚੀ। ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ-ਕੰਢੇ ਵਾਲੀ ਕੈਸਰੀਆ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੈਸਰੀਆ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਅੰਤ ਵੀ।

ਵਿਜੈਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਸੀਟਰ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਝੁਠੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਵਾਟਰਟਾਊਨ ਦੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪ੍ਰਾਂਗਣ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੰਬੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋ ਸੁਨੇਹੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੈਤੂਨ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਗਏ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਤਰਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਸੁਨੇਹਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਝਗੜਾਲੂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਅਵਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਐਕਸੀਟਰ ਵਿੱਚ ਵਾਟਰਟਾਊਨ ਵਰਗ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤੇਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਅਵਧੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਵਿਜੈਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਕੈਸਰੀਆ ਤੋਂ ਕੈਸਰੀਆ ਤੱਕ ਪਤਰਸ ਨਾਲ, ਇੱਕਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੈਸਰੀਆ ਫਿਲਿੱਪੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਈਮਨ ਬਰਯੋਨਾ ਦਾ ਨਾਮ ਪਤਰਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਬੇਲਣਹਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਹਿ ਕੇ ਧਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਉਹਨਾਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 9/11 ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

“ਫਰੀਸੀ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰੀ ਪਤਰਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਚੇਲਾਪਣ ਦੇ ਆਰੰਭਿਕ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਫਰੀਸੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ‘ਹੋਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਰਗਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।’ ਜਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ‘ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਠੋਕਰ ਖਾਓਗੇ,’ ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, ‘ਭਾਵੇਂ ਸਭ ਠੋਕਰ ਖਾਣ, ਤਦ ਵੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ।’ ਮਰਕੁਸ 14:27, 29। ਪਤਰਸ ਆਪਣਾ ਹੀ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਟਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਖ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਮਝਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਕੁਝ ਹੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖ ਆ ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਾਪਾਂ ਅਤੇ ਕਸਮਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।” Christ’s Object Lessons, 152.

ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ, ਜੋ ਐਲੀਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਧਿਆ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅੱਗ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਇਹ ਜਾਣ ਲਵੇ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ। ਕਰਮਲ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ: ਇੱਕ ਵਰਗ, ਜੋ ਤਦ ਇਹ ਜਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਜੋ ਬਆਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸੰਝ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਨਬੀ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਅਬਰਾਹਾਮ, ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ, ਅੱਜ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੇਰੀ ਸੁਣ, ਮੇਰੀ ਸੁਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਲੋਕ ਜਾਣ ਲੈਣ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਮੁੜ ਫੇਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਅੱਗ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਹੋਮ-ਬਲੀ, ਲੱਕੜ, ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਯੂੜ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਖਾਹ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪਾਣੀ ਸੀ ਉਹ ਵੀ ਚਾਟ ਕੇ ਸੁਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ; ਯਹੋਵਾਹ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਬਆਲ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਵੋ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਨਾ ਬਚਣ ਪਾਏ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਸੇਨ ਦੇ ਨਾਲੇ ਕੋਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 18:36-40।

ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਬਲੀ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ, ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਲੰਗੜੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨਾ, ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣਾ, ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ, ਏਲੀਆਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਅੱਗ ਨਾਲ ਉੱਤਰ ਮਿਲਣਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਜ਼ਰਾ ਟਾਟ ਅਤੇ ਸੁਆਹ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੇ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਲੀਸਿਆ ਯੋਧਾ ਤੋਂ ਕਲੀਸਿਆ ਜੇਤੂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ। ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ ਬਲੀ ਦਾ ਘੰਟਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਿਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਘੰਟਾ ਹੈ, ਉਹ ਘੰਟਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਦਇਆ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਪੁਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਮਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਲੀ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਨੇ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਹ ਸਨ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇਖਣਗੇ।

ਨਿਆਈਆਂ 6:21 ਵਿੱਚ ਗਿਦਓਨ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਦੂਤ ਆਪਣੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਗਿਦਓਨ ਦੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਛੁਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਟਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅੱਗ ਨੇ ਗਿਦਓਨ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਨਾ ਜਾਈਂ ਜਦ ਤਕ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮੁੜ ਨਾ ਆਵਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਲਿਆ ਕੇ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਰੱਖਾਂ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਮੁੜ ਆਉਣ ਤਕ ਠਹਿਰਾਂਗਾ। ਤਦ ਗਿਦਓਨ ਅੰਦਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੱਕਰੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਏਫਾਹ ਆਟੇ ਦੀਆਂ ਬੇਖਮੀਰੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ; ਮਾਸ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਰਸ ਇੱਕ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਲੂਤ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਮਾਸ ਅਤੇ ਬੇਖਮੀਰੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦੇ, ਅਤੇ ਰਸ ਉਡੇਲ ਦੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਜੋ ਲਾਠੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਕੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਬੇਖਮੀਰੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ; ਅਤੇ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਬੇਖਮੀਰੀਆਂ ਰੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ। ਤਦ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਦੂਤ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਓੜਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਜਦ ਗਿਦਓਨ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਦੂਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਗਿਦਓਨ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਹਾਏ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ! ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਰੂਬਰੂ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਨਿਆਈਆਂ 6:17–22।

ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਗਿਦਓਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਗਿਦਓਨ ਨੂੰ “ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਵੀਰ” ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਗਿਦਓਨ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮੰਗਿਆ। ਫਿਰ ਗਿਦਓਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਠਹਿਰਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੂਤ ਠਹਿਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਹੈ। ਠਹਿਰਾਓ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਿਦਓਨ ਇੱਕ ਭੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਉਸ ਭੇਟ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਗਿਦਓਨ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਏਲੀਆਹ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੌਵਾਂ ਘੰਟਾ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੀਆਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਇਕਸਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਿਦਓਨ ਉਸ ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਦਾਨੀਏਲ ਨਾਲ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗਿਦਓਨ ਨੇ ਅੱਗ ਨੂੰ ਭੇਟ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਸਾਹਮਣੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਗਿਦਓਨ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਲਈ ਜਾਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅੱਗ ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਕਰਿਸ਼ਮਾ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗਿਦਓਨ ਆਪ ਸੀ—ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਮਨੁੱਖ—ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀ ਸੈਨਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ 300 ਤਖਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਜਾਂ ਧੁੱਜਾ, ਗਿਦਓਨ ਆਪ ਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਦੀ ਉਹ ਸੈਨਾ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੀ ਪਰਾਕ੍ਰਮੀ ਸੈਨਾ ਵੀ ਹੈ—ਜੋ ਅਧਿਆਇ ਸੈਂਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9:23, 24 ਵਿੱਚ ਤੰਬੂ ਦੀ ਅਰਪਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਹਾਰੂਨ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਗ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਹੋਮ-ਭੇਟ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਯ-ਭਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹਾਂ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ, ਇਹ ਇਲੀਆਹ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਏ।

ਐਜ਼ਰਾ ਦੀ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਜੋ ਗੰਗੂ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਵੱਖਰਾਈ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਟਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯੁੱਧਰਤ ਕਲੀਸਿਆ ਜਿੱਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਗਿਦਓਨ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਅਹਰੇਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭੇਟ ਉੱਤੇ ਉਤਰੀ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ, ਜੋ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅਭਿਸ਼ੇਕਤਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੁੜ ਆਈ ਅਤੇ ਅਹਰੇਨ ਦੇ ਦੋ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੌਵੇਂ ਘੰਟੇ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਬਿਨਾ ਮਾਪ ਦੇ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਯਾਜਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਵੱਖਰਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਉਸ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਐਫ਼ਸੁਸ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਘੋੜਾ ਹੈ, ਜੋ ਜਿੱਤਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਅਭਿਸ਼ੇਕਤਾ ਨੂੰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਸਾਕਸ਼ੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

2 ਇਤਿਹਾਸ 7:1-3 ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਸਮੇਂ, ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਗ ਉਤਰੀ ਅਤੇ ਹੋਮ-ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬਲਿਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ। ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਦਇਆ ਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤਾ। ਐਤਵਾਹ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਕਲੀਸਿਆ ਜ਼ਖਰਿਆਹ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਪਹਾੜਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਸਮਰਪਣ ਸਮੇਂ ਅੱਗ ਉਤਰੀ, ਤਦ ਮੰਦਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਨਾਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਘੰਟੇ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਉੱਤੇ ਓਹੀ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸੱਤਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਉਸ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗ ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੇ ਤੰਬੂ ਅਤੇ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਉੱਤੇ ਉਤਰੀ ਸੀ, ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅੱਗ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਉਦ ਲਈ ਸੀ।

1 ਇਤਿਹਾਸ 21:26 ਵਿੱਚ ਅਰਉਨਾ/ਓਰਨਾਨ ਦੇ ਖਲਿਹਾਣ ਉੱਤੇ ਦਾਉਦ ਦੀ ਭੇਟ, ਜੋ ਦਾਉਦ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਨਗਣਨਾ ਕਾਰਨ ਆਈ ਮਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰੀ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਿਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਮਾਰੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਾਉਦ ਦੀ ਭੇਟ ਉੱਤੇ ਅੱਗ ਉਤਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਬਲ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੀ ਮਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖੀ ਤੋਂ ਦਿਵਯ-ਮਨੁੱਖੀ ਵੱਲ ਦਾ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਉਸ ਵੇਲੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧੁੱਜਾ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ, ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ, ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਿਵਯਤਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਣਾ, ਜੋ ਤੀਜੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਪਤਰਸ, ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੂਪਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਿਆ; ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਜੇਤ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਇਲਿਆਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਸ ਪਏ।

ਤਦ ਪਤਰਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਡਾ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ; ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਡੇਰੇ ਬਣਾਈਏ; ਇੱਕ ਤੇਰੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਮੂਸਾ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਏਲੀਆਹ ਲਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਬੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੇਖੋ, ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਬੱਦਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਬੱਦਲ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਿਯ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਸੁਣੋ।

ਜਦੋਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੂੰਹ ਦੇ ਬਲ ਡਿੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਏ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਉੱਠੋ, ਅਤੇ ਨਾ ਡਰੋ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸੋ, ਜਦ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਰੇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫਿਰ ਜੀ ਉੱਠੇ।" ਮੱਤੀ 17:1-9.